

Norsk Telekompetanse AS
Postboks 4
2024 GJERDRUM

Vår ref.:
0600761-2 - 411.9

Vår dato:
24.2.2006

Deres ref.:
Azouagh

Deres dato:
8.2.2006

Saksbehandler:
Anders Martin Pilgaard

Forespørsel om nummeropplysning og bruk av opplysninger

Det vises til brev 8. februar 2006 fra Norsk Telekompetanse AS (Norsk Telekompetanse) til Post- og teletilsynet der vi blir bedt om å vurdere om selskapets tjenester er i tråd med ekomregelverket.

Forskrift 16. februar 2004 nr. 401 om elektronisk kommunikasjon (ekomforskriften) § 6-3 gir regler om plikt for tilbyder av offentlig telefontjeneste til å utlevere nummeropplysningsinformasjon til nummeropplysningsvirksomhet til kostnadsorientert pris. Bestemmelsen gir ikke plikter som direkte begrenser nummeropplysningsvirksomhetenes utveksling av nummeropplysningsinformasjon. Nummeropplysningsvirksomhetene er imidlertid indirekte regulert, ved atplikten for tilbyder til å utveksle nummeropplysningsinformasjon til kostnadsorientert pris er begrenset til tilfeller hvor informasjonen nyttes til nummeropplysningsvirksomhet. Dersom nummeropplysningsinformasjon benyttes til andre formål enn nummeropplysning, vil avtale med tilbyder av offentlig telefontjeneste om utveksling av nummeropplysningsinformasjon måtte inngås på alminnelig, ikke-regulert forretningsmessig grunnlag.

Den som retter forespørsel til nummeropplysningsvirksomhet, slik vi antar Norsk Telekompetanse gjør i sin virksomhet, er verken direkte eller indirekte regulert av ekomforskriften § 6-3. Den bruk kunden til nummeropplysningsvirksomheten gjør av informasjonen, kan imidlertid være av betydning for om nummeropplysningsvirksomhet kan utlevere informasjon virksomheten har mottatt til kostnadsorientert pris. I det følgende vil vi derfor redegjøre for i hvilke tilfeller nummeropplysningsvirksomhet vil kunne utveksle informasjon til andre når informasjonen er mottatt til kostnadsorientert pris etter ekomforskriften § 6-3.

Ekomforskriften § 6-3 første ledd, annet punktum, avgrenser hva som er nummeropplysningsvirksomhet negativt: ”*Nummeropplysningsvirksomhet omfatter ikke verdiøkende virksomhet i egen eller andres salg- og markedsføringsøyemed til annen bruk enn nummeropplysning*”.

Bestemmelsens formål er å sikre tilbyder av offentlig telefonitjeneste mot at kundedata, som utleveres til regulert pris, utnyttes kommersielt av andre til annet enn nummeropplysning. Bestemmelsens formål er således ikke begrenset til å gjelde den situasjon som Norsk Telekompetanse viser til, om at kundedata ikke skal komme konkurrerende teleselskaper i

hende. Etter vårt syn vil f. eks. også humanitære organisasjoner slik henvendelsen eksemplifiseres med, kunne bruke nummeropplysningsinformasjon i salgs- og markedsføringsøyemed.

Post- og teletilsynet har på bakgrunn av aktørenes behov for generell veiledning om forståelsen av regelverket, utarbeidet enkelte dokumenter hvor vi søker å klargjøre hvordan aktørene kan opptre uten å komme i konflikt med pliktene etter regelverket, jf. bl.a. notat 6. januar 2006 som er tilgjengelig på vår hjemmeside www.npt.no. Det vises videre til vårt brev til Opplysningen AS 14. februar 2006 som ytterligere klargjør rammene for utleveringsplikten. Notatet og brevet følger vedlagt.

Forskriften § 6-3 utelukker etter vårt syn ikke utlevering til all form for videre bruk av opplysninger i salgs- og markedsføringsøyemed. Det bør skilles mellom vedlikehold/kvalitetssikring av eksisterende databaser, og videre bruk av nummeropplysningsinformasjon som er tenkt nyttet som ledd i oppbygging av nye kundedatabaser. Ekomforskriften § 6-3 bør etter vårt syn tolkes slik at nummeropplysningsvirksomhet som mottar informasjon til kostnadsorientert pris, ikke kan gi ut informasjon hvis det er snakk om at kunden skal bygge opp nye kundedatabaser.

For masseforespørsel på *identifiserte* personer i alle andre tilfeller enn til virksomhet som driver adressevask mv. i næring slik det er beskrevet i notatet 6. januar 2006, skal det ikke være nødvendig for nummeropplysningsvirksomheter å avklare i hvert enkelt tilfelle med kunden hva informasjonen skal brukes til. Dersom kunden ber om informasjon om identifiserte personer, slik at det på bakgrunn av navn og adresse søkes opplyst telefonnummer, eller på bakgrunn av navn og telefonnummer søkes opplyst adresse, kan informasjonen gis av nummeropplysningsvirksomhet til kunden uten nærmere avklaring om hva informasjonen skal brukes til. En forening med humanitært formål eller en hvilken som helst kommersiell virksomhet som *ikke* driver med vask eller salg av adresser eller adresseregistre, vil med andre ord kunne motta informasjon innenfor rammene av ekomforskriften § 6-3. Dette gjelder selv om de har mottatt lister over identifiserte personer fra f. eks. en virksomhet som selger adresser.

Nummeropplysningsvirksomhet kan etter vårt syn behandle forespørsler fra kunde som på vegne av sine kunder igjen (oppdragsgiver), f. eks. en humanitær organisasjon eller annet foretak, bare skal oppdatere oppdragsgivers egen informasjon om identifiserte personer som beskrevet over. Dette bør etter vårt syn stilles likt med at vedkommende humanitære organisasjon mv. selv retter forespørselen.

Nummeropplysningsvirksomheten kan ikke gi ut informasjon dersom kunden skal nytte informasjonen til å bygge opp egen adressedatabase. Dette innebærer at en kundetype som nevnt over, må innhente nummeropplysningsinformasjonen fra nummeropplysningsvirksomhet i hvert enkelt tilfelle (på vegne av en eller flere oppdragsgivere).

For at nummeropplysningsvirksomheten skal være sikker på at kundens forespørsel kan besvares innenfor rammene av ekomforskriften § 6-3, kan det være hensiktsmessig i grensetilfeller å avklare at opplysningene som utleveres, ikke skal gjenbrukes.

Med hilsen

Kurt Arne Sandvik (e.f.)

Anders Martin Pilgaard

(2 vedlegg)